

Päätoimittaja: Ville Järvinen, ville.jarvinen@evl.fi, 040 585 9074

Vastaava toimittaja: Anu Heiskanen, anu.heiskanen@evl.fi, 050 430 7166

Seurakuntatoimisto, Valkamankatu 2 A

Avoimna ma, ti ja to klo 9–13

03 280 4111

nokian.seurakunta@evl.fi

Verkkosivusto: nokianseurakunta.fi

Diakonian päivystyspuhelin: 046 922 9058 ma–ke klo 9–11

Seuraava Valo ilmestyy 22.8.2024

Tässä lehdessä

3 Pääkirjoitus

4–5 Pääsiäisen tapahtumat

6 Kuvitustaikurit kuvittivat strategian

7 Hallinnon kuulumiset

8–9 Toivon teossa ja toivon tarpeessa

10 Kaftaani kuuluu kaikille papeille

11 Työntekijöiden esittelyt

12–13 Ystävyyss seurakunta Kihelkonna

14 Kirkon juhlat naapurissa

15 Hartausmietiskely

16 Messut Nokiolla

Sivu 3

Luodaan yhdessä toivoa

Rohkeus, avoimuus ja vastuullisuus. Nämä kaikki nostetaan Nokian seurakunnan strategiassa ominaisuuksiksi, joita haluamme seurakuntana edustaa ja tavoitella.

Nämä kuulostavat yksinkertaisilta tavoitteilta, mutta ne eivät ole kuitenkaan itsestäänselvyksiä. Organisaation on helppoa ajautua arvostamaan turvallista vanhojen toimintatapojen säilyttämistä enemmän kuin rohkeaa uuden kokeilemistä. Avoimuuden periaate on helppo allekirjoittaa, mutta organisaatiossa voi syntyä silti helposti prosesseja, jotka ulospäin avautumisen sijaan käpertyvät organisaatiota sisäänpäin. Vastuullisia haluavat olla kaikki, mutta on kokonaan eri asia, heijastuvatko hurskaat juhlapuheet käytäntöön.

Nokian seurakunnan tulee peilata kaikkea tekemistään ja olemistaan strategiansa kautta. 2000-luvun alussa kristillisessä nuorisokulttuurissa viljeltiin kirjainyhdistelmää WWJD, joka viittasi lentävään lauseeseen ”What would Jesus do?” (suom. Mitä Jeesus tekisi?). Strategia ohjaa meitä tämän lauseen lisäksi kysymään jatkuvasti itseltämme: Mitä rohkea seurakunta tekisi? Mitä avoin seurakunta tekisi? Mitä vastuullinen seurakunta tekisi?

Erityisen iloinen olen myös siitä, mitä strategiassa ei mainita: siellä ei ole erillistä kohtaa, joka määrittelisi tavoitteita suhteessa seurakunnan työntekijöihin tai seurakuntalaisiin. Sen sijaan koko strategiaan on sisäänrakennettu ajatus, että seurakunta olemme me seurakuntalaiset. Seurakuntalaisina me olemme seurakunnassa omistajia ja toimijoita. Seurakunnan strategia on meidän strategiamme.

'Luomme yhdessä toivoa' -ajatus kumpuaa lopulta pääsiäisen sanomasta – Kristus on noussut kuolleista. Tälle Jumalan pysäyttävälle ja uutta luovalle rakkaudelle saamme olemisemme rakentaa.

Ville Järvinen, kirkkoherra

Sivut 4–5

Pääsiäisen tapahtumat

Pääsiäisajan jumalanpalvelukset

Palmusunnuntai 24.3.

Palmusunnuntai on viimeinen sunnuntai ennen pääsiäistä. Jeesus ratsastaa Jerusalemiin ja kansa tervehtii häntä heiluttaen palmunoksia: ”Hoosianna, Herra, auta!” Meidän palmunoksinamme ovat pajunkissat, virpojat kulkevat ovilla. Riemuun sekoittuu kuitenkin jo surua, Kuningas ratsastaa kohti ristiä.

- Klo 10 messu Nokian kirkossa

Kiirastorstai 28.3.

Kiirastorstai on ehtoollisen asettamisen päivä. Jeesus pesee opetuslastensa jalat antaen näin mallin kristilliseen lähimmäisenrakkauteen. Ja sitten vietämme ehtoollista. Moni on mukana kiirastorstain ehtoollisella, vaikka muuten kävisi harvemminkin kirkossa. Kiirastorstain iltamessun loppuksi alttari puetaan mustaan väriin.

- Klo 14 ehtoolliskirkko Nokian kirkossa
- Klo 17.30 ehtoolliskirkot Siuron ja Tottijärven kirkoissa
- Klo 19 ehtoolliskirkot Nokian, Pinsiön ja Suoniemen kirkoissa

Pitkäperjantai 29.3.

Pitkäperjantaina me muistamme Jeesuksen kärsimystä ja ristinkuolemaa. Pitkäperjantai on ainoa päivä, jolloin kirkon väri on surun musta. Alttarilla on vain ristiinnaulitun kuva, krusifiksi, sekä viisi ruusua, jotka muistuttavat Jeesukseen lyödyistä haavoista. Pitkäperjantain virret veisataan ilman urkusäestystä eikä ehtoollista vietetä. Jumalanpalvelus on vuoden synkin, mutta vasta synkkyyttä vasten me voimme nähdä valon kirkkauden!

- Klo 15 sanajumalanpalvelus Nokian kirkossa

Hiljainen lauantai 30.3.

Pääsiäisyönä kaikkialla maailmassa kristityt kokoontuvat juhlimaan kuoleman voittamista. Pimeän yön keskellä valo kulkee kynttilästä kynttilään: Hauta on tyhjä, Kristus on voittanut kuoleman!

- Klo 23 pääsiäisyön messu Nokian kirkossa

Pääsiäinen 31.3.

Pääsiäinen on kirkkovuoden suurin juhla. Kristus on totisesti ylösnoussut! Kirkko on puettu valkoiseen juhlaväriin. Jos tulet kirkkoon kerran vuodessa, tule pääsiäisenä! Juhlaan on aihetta, kuolema on voitettu!

- Klo 10 messut Nokian, Siuron ja Tottijärven kirkoissa
- Klo 13 messut Pinsiön ja Suoniemen kirkoissa

Toinen pääsiäispäivä 1.4.

Pääsiäisenä pysähdytään tyhjälle haudalle, toisena pääsiäispäivänä kerrotaan Ylösnouseen kohtaamisesta, alkaa matka eteenpäin arjessa rohkein mielin, kuoleman voittanut Herra on kanssamme.

- Klo 18 iltamessu Nokian kirkossa

Pääsiäisvalmisteluja

Pastorit ovat valmistelleet pääsiäiseksi yllätyksen kirkonmäelle. Nokian valtatie puoleisen kävelytien varrelta löytyy pääsiäisaiheinen valoteos. **Erkanahon Sanna** ideoi, **Koskimäen Eeva** loihti idealle muodon ja **Harjun Lassi** sahasi valmiiksi Eevan avustaessa maalaamisessa. Teoksessa on pääsiäisen kertomus visuaalisena elämyksenä. Mukana olevien qr-koodien kautta löytyy pääsiäisaiheista tekemistä kaikenikäisille.

Pappilan pääsiäinen

La 30.3. kaikenikäisten iloinen pääsiäistapahtuma Maatialan pappilassa klo 13–16. Makkaranpaistoa, pääsiäisaskartelua ja munajahti.

Kevään nostoja

Gospel & Blues – Sydämen musiikkia

Pe 12.4. Nokian kirkossa klo 19. Vapaa pääsy, ohjelma 15 €.

Gospel ja Blues – näiden kahden musiikin tyyllilajin juuret juontavat Afrikasta Amerikkaan pakolla tuotujen ihmisten elämän ankariin kokemuksiin ja historiaan. Gospel lohduttaa ja luo toivoa parempaan tulevaisuuteen. Blues kertoo elämän kovista kokemuksista suoraan ja kaunistelematta, mutta usein huumorilla ja aina myötätunnolla maustettuna.

Muusikot, jotka saamme vieraiksemme, kuuluvat Ruotsin blues-skenen arvostetuimpien ja kokeneimpien joukkoon. Mr Bo & The Voodooers on soittanut yhdessä jo 25 vuotta, ja sen muusikot ovat moninkertaisesti Ruotsin bluespalkinnoilla huomioituja. Bändin jäsenet ovat **Mr Bo Carlsson**, kitara ja laulu, **Lars Mellqvist**, basso, **Bo Hansson**, Hammond-urut, ja **Roger Mörck**, rummut. Konsertin gospel-osuuksissa mukana myös suomalainen laulaja **Katri Oksanen**.

Majataloilta

Su 21.4. Nokian kirkossa klo 18.

Puhujavieraana kiitetty raamattuopettaja, teologian tohtori ja raamatuntutkija **Eero Junkkaala**. Rennossa ja tunnelmallisessa illassa on musiikkia, sanaa, rukousta ja pientä iltapalaa. Mukana myös Gospelkuoro Sarastus ja Majatalo House Band.

Hiljaisuuden retriitti "Ilon virrat"

Lepoa, hiljaisuutta ja rukousta Urhatussa 26.–28.4.

Aloitus pe klo 18 ja päätös su klo 15. Ilmoittautumiset pe 12.4. mennessä: merja.heinila@evl.fi / 050 430 7172 tai sanna.vuorela@evl.fi / 040 653 1146. Täysihoito omin liinavaattein 90 €.

Mitä kuuluu Kaakkois-Aasiaan?

Nimikkolähettimme **Helene ja Joona Toivanen** vierailevat ti 14.5. Kulmakivessä klo 18.

Huilistien kevätkonsertti

To 16.5. Siuron kirkossa klo 18. Pirkan opiston **Jenni Halosen** huiluluokan kevätkonsertti. Säestys **Eija Virtanen**.

Hyvän mielen leiripäivä mielenterveyskuntoutujille ja heidän läheisilleen

To 30.5. Urhatussa klo 9–15. Ilmoittautumiset ma 20.5. mennessä: marjut.kuusijoensuu@evl.fi / 040 664 6968. Maksuton. Tarvittaessa edestakainen kuljetus Kulmakivestä 5 € / hlö.

Muuta

Saattohoitoon tarvitaan vapaaehtoisia – tulisitko turvaksi kuolevalle ja helpottaisit läsnäolollasi hänen oloaan? Saattohoidon vapaaehtoisten kurssi Kahvila-Puoti Kulmakivessä. Kouluttamassa eri alan asiantuntijoita, kokemusasiantuntija sekä diakoniatyöntekijät Merja Heinilä ja Sirkku Mäkelä. Kokoonnutumiset: la 4.5. klo 10–14.30, to 16.5. klo 14–15.30 ja to 23.5. klo 14–15.30. Ryhmään tulevat haastatellaan etukäteen. Ilmoittautumiset 26.4. mennessä: 050 430 7172.

Sivu 6

Strategian kuvituksessa Kuvitustaikurit ovat luoneet leppoisan kaupunkinäkömän kirkonmäellä. Jeesus kulkee luontevasti erilaisten ihmisten keskellä nauttien samalla kuumaa koiraa. Taivaalla loistaa ja taivaalta kansan keskelle laskeutuu toivon tähtiä. Uskon, toivon ja rakkauden symbolit risti, ankkuri ja sydän ovat osa kuvitusta.

Nokian seurakunnan strategia 2023–2026

Luomme yhdessä toivoa

Viimeisinä sanoinaan opetuslapsilleen Jeesus lähettää heidät "kaikkialle maailmaan". Tämän jälkeen hän lupaa "Minä olen teidän kanssanne" (Matt. 28:20). Olemme olemassa, koska Jeesus on lähettänyt meidät välittämään Jumalan rakkautta. Hän myös lupaa olla meidän kanssamme ja tukenamme. Nokian seurakunnan tehtävä on elää, sekä tukea ja varustaa nokialaisia elämään, Jumalan rakkautta ja armoa todeksi arjessaan. Tästä nousee tavoite, jonka haluamme saavuttaa: Luomme yhdessä toivoa.

Mikä on meille tärkeää?

Rohkeus

Jeesus on lähettänyt meidät – olemme uskollisia tehtävällemme. Pidämme esillä Jumalan armoa uusia tapoja kokeillen ja rohkeasti uudistuen.

Avoimuus

Nokian seurakunnan hallintoa, johtamista, päätöksentekoa ja toimintaa ohjaa avoimuus. Viestimme aktiivisesti ja monipuolisesti.

Vastuullisuus

Yhteisönä ja yhteisön jäsenenä olemme vastuussa ympäristöstä ja toisistamme. Tuemme yhteiskunnan vähäosaisia ja kulutamme vastuullisesti.

Miten toimimme?

Kuulemme ja kutsumme

Toimimme vuorovaikutuksessa alueen asukkaiden ja yhteisöjen kanssa. Seurakunta on siellä missä seurakuntalaiset ovat – kutsumme yhteen ja yhteyteen.

Autamme ja olemme kanava auttamiselle

Kehitämme ja etsimme uusia tapoja auttaa paikallisesti ja maailmanlaajuisesti. Seurakunta toimii auttamistyön alustana ja tarjoaa mahdollisuuden auttaa.

Olemme ekologisia ja yhdenvertaisia

Huomioimme ekologisuuden kaikissa valinnoissamme. Edistämme yhdenvertaisuutta omassa toiminnassamme ja ympäristössämme.

Sivu 7

Kuulumisia toimistotalolta

Valtuustokauden ensimmäinen vuosi on takana. Vuoden alusta astui voimaan uusi hallintosääntö. Lisäksi vastikään on päivitetty taloussääntö, hautustoimen ohjesääntö sekä hautainhoitorahaston säännöt. Myös hankintaohje ja sijoitustoiminnan periaatteet on tämän kirkkoneuvoston aikana saatettu ajan tasalle.

Erilaiset säännöt saattavat kuulostaa byrokraattisilta. Ne ovat kuitenkin tärkeä osa julkishallinnon toiminnan ohjaamista. Yksittäinen toimielin tai viranhaltija voivat tehdä työtään ennalta määrätyn toimivaltansa rajoissa. Näin käytännön toiminta helpottuu, kun pelisäännöt ovat selvillä. Pienehkön, välttämättä hoidettavan asian päättämiseen ei tarvitse kutsua koolle laajaa kokousta. Myös luottamushenkilöiden työ on mielekkäämpää, kun päätettävänä ovat järkevän kokoiset asiat, joissa ovat eduksi monenlaiset näkökannat. Päättäjät linjaavat, ohjaavat ja antavat resurssit, ja me työntekijät pistämme toimeksi käytännössä.

Nokian luottamuselimissä on päästy erittäin hyvään keskustelukulttuuriin. Olemme saaneet iloita sitoutuneista luottamushenkilöistä, jotka tulevat ahkerasti ja hyvin valmistautuneina kokouksiin. Ryhmäkokouksista tuodaan terveisiä viranhaltijoillekin jo ennen kokousta. Tämä on valtavan iso ja ilahduttava asia! Tämä edistää myös avoimuutta ja saavutettavuutta. Jos edes hyvin tiiviisti päätöksenteossa olevat luottamushenkilöt eivät ymmärrä viranhaltijan esitystä tai sen perusteluja, miten asioihin ensi kertaa tutustuva seurakuntalainen voisi ymmärtää! Luottamushenkilöiden aktiivisuus palvelee siis seurakuntalaisia laajemminkin ja auttaa kehittämään hallinnon laatua.

Aito arvostus, luottamus ja yhteisen hyvän rakentaminen ovat tehneet kokousten ilmapiirin vapautuneeksi ja toinen toistaan kunnioittavaksi. Päättävien elinten kokoukset ovat erittäin mieluisia työtehtäviä! Monessa seurakunnassa kipuillaan epäluottamuksen ja siitä johtuvan vastakkainasettelun kanssa. On hienoa kertoa kollegoille, että Nokialla on menty aimo harppauksin eteenpäin ja että saamme olla kiitollisia luottamushenkilöiden tuesta.

Isoimpia meneillään olevia asioita ovat tällä hetkellä Urhatun lämmitystaparemontti sekä Nokian kirkon pienemmät muutostyöt. Urhatussa päästään tulevan kesän toimintakauteen

maalämpöremontin valmistuttua. B-talossa uusittiin lisäksi keittiö, kalustusta ja ryhmätiloja. Myös ohjaajien majoitusolot paranivat. A-talossa remontoitiin pesutilojen pintoja sekä ohjaajien huoneita. Rantasaunalla valmistui laajennus ja laituri saa uuden pinnan. Myös pihojen kulkuturvallisuus on parantunut uuden valaistuksen myötä.

Nokian kirkossa on talven aikana tehty radonkorjauksia. Pääsiäisen jälkeen toteutetaan ilmanvaihtokoneen vaihto. Lisäksi suunnitelmien tultua hyväksytyksi toteutetaan kirkkosalin äänentoiston ja videotykin uusiminen. Suurimman parannuksen kirkon käytettävyyteen tuonee kuitenkin suunniteltu penkkien poisto kirkon takaosasta. Väljempi tila helpottaa vapaamuotoisia kohtaamisia tilaisuuksien jälkeen kahvikupposen ääressä.

Lähitulevaisuudessa on viranhaltijoiden eläköitymisen myötä edessä myös henkilöstömuutoksia. Haluamme seurakuntana olla kehittyvä ja eteenpäin katsova yhteisö, joka etsii rohkeasti uusia toimintatapoja. Tärkeimpänä tulevaisuuden suuntauksena on seurakuntalaisten osallisuuden ja omistajuuden vahvistaminen. Tämä tulee huomioida myös tulevilla rekrytoinneissa, kun määritämme sen, millaista erityisosaamista tarvitsemme yhteisöömme.

Kanssanne hyvässä seurassa,

Ville-kirkkoherra ja Taina-talousjohtaja

[Sivut 8–9](#)

[Toivon teossa ja toivon tarpeessa](#)

Mikä tuo sinulle toivoa? Yksinkertainen kysymys on kiusallisen vaikea, kun sitä asettuu oikein pohtimaan. Toivon pohtiminen laajimmillaan kuljettaa syviin vesiin. Aina sellaisia ulottuvuuksia ei syystä tai toisesta voi mielessään edes lähestyä, koska mielessä on monenlaista kuormaa.

Nokian kirkossa istun poikkeuksetta saarnatuolin takana tuolilla, kun olen toimittamassa hautaansiunaamista. Tuolillani odotan siunauksen alkua ja istun siinä kukkatervehdysten laskun ajan. Sieltä näkee koko kirkkosalin ja paikalla olevan saattojoukon. Sieltä näkee myös kirkon korkeana kaartuvan kupolin ja kuoriosan **Lennart Segerstrålen** huikeat lasimaalaukset. Paikallaan istuessa suoraan silmien edessä on teos, jonka aiheena on viimeinen ylösnousemus. Maanläheisistä väreistä ja ihmishahmoista teoksen alaosassa katse lipuu ylöspäin sinisempiin sävyihin ja ylösnousseeseen Kristukseen. Kristillisen uskon perustana on Kristuksen sovituskoulema ja hänen ylösnousemuksensa. Tämä toivo kantaa myös siunauksen sanoissa ja virsissä. Vinosti selkäni sivulle jää toisen puolen lasimaalauksessa kuvatut miehet töissänsä tehtaalla. Heidän työvuoroaan kaitsevat enkelit ylhäällä. Arjen toivoa voisi pienimmillään olla ajatus siitä, että saa päivään sisältyvät hommat hoidettua ja pääsee illalla kotiin. Toivoa antaa kokemus omasta merkityksellisyydestä ja siitä, että kuuluu johonkin itseään laajempaan kokonaisuuteen: minulla on paikka ja minulla on merkitystä.

Molemmissa lasimaalauksissa toteutuu mielestäni ajatus omasta paikasta ja merkityksestä siten, että voidaan ajatella oltavan juuri kristinuskon ytimessä. Me ihmiset olemme osa monenlaisia sosiaalisia verkostoja, joihin koemme kuuluvamme. Meillä on oma tilamme ja paikkamme esimerkiksi perheen ja suvun jäsenenä, harrastuksissa, työelämässä, seurakunnassa, urheiluseurassa, taloyhtiössä tai ystävien parissa. Jäsenyys voi olla jossain ryhmässä tiiviimpää ja toisissa löyhempää. Silti toisen puolesta on tarpeeton arvioida hänen kokemustaan yhteisön merkityksestä, aktiivisuus ei suoraan kerro sitoutuneisuudesta. Arjessa, yhteisön osana ja

jäsenenä tulee näkyväksi toivo. Omalla kohdallaan ollaan vuorotellen toivon tekijöitä sekä toivon tarvitsijoita.

Toivon ja toivottomuuden kokemukset ovat syvästi henkilökohtaisia kokemuksia, mutta myös yhteisön kokemuksia. Vanhan testamentin kansan, Israelin, historia on tiivistetysti katastrofien historiaa. Pieni kansa joutui suurvaltojen puristaessa eri ilmansuunnista sopeutumaan ja luopumaan, selviämään ja sinnittelemään. Tämän keskellä luettiin profeettojen sanoja ja psalmeja. Pakkosiirtolaisuuden aikana (500-luvun lopulla eKr.) esimerkiksi profeetta Jeremian tulikivenkatkuiset saarnat saivat uutta sävyä. Tästä lohduttava esimerkki on Jeremian kirjan luvussa 29, jakeissa 4–14. Profeetta Jeremia kehottaa toimimaan sen kaupungin parhaaksi, johon on jouduttu ja jossa elämää eletään parhaillaan. Jumalan sana lupaa: ”Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.” Profeetta Jesaja puolestaan maalaa lohdullisen maiseman uudesta taivaasta ja maasta, jossa menneitä ei enää muistella, eivätkä ne nouse mieleen. Kun paremmat ajat koittavat, elämä on suotuisaa ja tasapainoista (Jeremia 65: 17–24). Luottamus Jumalaan suuntaa kaikkiaan katseen sinnikkäästi tulevaan. Se luo toivoa, vaikka olosuhteet ovat haastavat. Esimerkkinä tästä voi lukea Psalmin 40 jakeet 2–14.

Noiden Segerstälén kahden suuren lasimaalauksen keskinäinen vuoropuhelu on dialogia toivosta. Julistusta siitä, että jokaisella on oma paikkansa toimia oman kaupunkinsa ja omien yhteisöjensä parhaaksi. Tästä kertovat lasimaalauksen nokialaisessa virtaavan veden maisemassa työmiehet suuren paperirullan ääressä. Vuoropuhelu on elävää ja elämänmakuista.

Toivo elämässä kurottaa ylitse kaikenlaisten olosuhteiden ja tilanteiden. Elämä hyvinkin ohuen toivon varassa on mahdollista, vaikka olosuhteet inhimillisesti katsoen olisivat katastrofaaliset. Toivon puute puolestaan suistaa elämän raiteiltaan. Elämä ilman toivoa on haasteellista tai jopa mahdotonta. Tässä kohtaa katse palaa takaisin kirkon kuoriosan vastapäiseen lasimaalaukseen ja sen keskeiseen aiheeseen, ylösnousseseen Kristukseen. Kristityn toivo on toiveikkuutta syvempää luottamusta. Monelle tuttu määritelmä uskolle on kirjoitettu Heparalaiskirjeeseen, sen lukuun 11: ”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä.”

Pääsiäisen tapahtumien jälkeen Jeesuksen seuraajien, Hänen oppilaidensa, sisimmässä vahvistui luottamus Jeesuksen ylösnousemukseen. Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeiset kohtaamiset oppilaiden kanssa, kuoleman rajojen ylittäminen kasvatti oppilaiden rohkeuden lähteä julistamaan ja toteuttamaan Jumalan valtakunnan läsnäoloa. Aivan kuten Jeesus oli käskenyt heidän tehdä. Tämä tarkoittaa levollisuutta elämän edessä omalla paikallaan, kristittynä elämistä omissa yhteisöissään. Ylösnoussut Kristus kutsuu lähelleen. Hän kutsuu yhteyteensä, elävään suhteeseen Jumalan kanssa. Tämä rakkauden ja rakastetuksi tulemisen kokemusta tekee vapaaksi, antaa toivon elää tässä hetkessä, mutta myös tulevaisuudessa.

Apostoli Paavali kehottaa kärsivällisyyteen, mutta myös levollisuuteen: ”Meidät on pelastettu, se on varma toivomme. Mutta toivo, jonka jo näkee täyttyneen, ei enää ole toivo. Kukapa toivoo sellaista, minkä jo näkee! Jos taas toivomme jotakin mitä emme näe, me myös odotamme sitä kärsivällisesti.” (Roomalaiskirjeen 8. luku)

Eeva Koskimäki, seurakuntapastori, jonka lempivirsi on 631

Lueuttavaa toivosta ja sen mahdollisuuksista:

Kaisa Kariranta: Jeesus ja elämisen taito, 2014 (Kirjapaja)

Henri J.M. Nouwen: Läpi pimeän yön – salaisen päiväkirjan lehtiä, 1997 (Kirjapaja)

Wille Riekkinen: Pieni kirja toivosta, 1996 (Kirjapaja)

Minun kaftaanini, meidän kaftaanimme

Papin vaatteiden tarkoitus on tehdä pappi tunnistettavaksi työtehtävissään. Arkisesti pastorin tunnistaa useimmiten mustasta paidasta ja sen kauluksessa olevasta valkoisesta ”sokeripalasta”. Mitä mustan paidan kanssa pidetään, vaihtelee sitten tilanne- ja käyttäjäkohtaisesti. Itse suosin käytännöllistä ja mukavaa.

Pappien arki- ja juhlavaatetusta säätelee piispainkokouksen antama ohje. Keväällä 2023 piispainkokous antoi ohjeet pappien virkapukeutumisesta. Olennaisin ja historiallisesti merkittävä muutos oli, että ohjeistusta ei ole jaoteltu enää miehille ja naisille erikseen, se on laadittu papeille. Selkokielellä uudistus tarkoittaa, että pappi halutessaan saa käyttää perinteistä mustaa pitkää papintakkia eli kaftaania tai halutessaan miespuolinen kollega voi valita Valonsäteen.

Ajattelen papin viran olevan sama ja yhteinen sukupuolesta riippumatta, joten tuntui luontevalta päivittää juhlavampi puku kaftaaniksi ”Vuokon” sijaan. Samalla tuntui isolta muutokselta luopua **Vuokko Nurmesniemen** aikanaan naisille suunnittelema virkapuvusta. Se otettiin käyttöön, kun ensimmäiset naiset vihittiin pappisvirkaan vuonna 1988. Itse olen saanut käyttää ”Vuokkoani” 20 vuotta, koko pappisurani, täällä Nokialla. Se on ollut lähes poikkeuksetta ylläni, kun toimitan hautaansiunaamisen. Virkapuku tai laajemmin papin virka kantaa ja vahvistaa tehtävässä. Aikanaan piispa **Juha Pihkala** puhui pappisvihkimyssaarnassaan loppiaisena 2003 jotenkin niin, että Jumala kutsuu pappisvirkaan, eikä Hän peruuta kutsuaan. Virka ja siihen liittyvät vaatteet ovat osa identiteettiäni.

Virkapuvut on ajateltu ajattomiksi ja kestäviksi. Ne ovat myös rahallisesti ostos, joka vaatii varautumista. Kestävää ajattelua on havaittavissa myös pappien virkavaatteissa, niitä kierrätetään ja myydään edelleen Facebookin ammattialan ryhmässä. Kesällä laitoin hiukan aralla mielellä laitoin viestiä ostohalukkuudestani eräälle myyjälle, koska kaikki pastorit eivät eläköidyttyäänkään tahdo nähdä omaa virkapukuaan naispuolisen kollegansa päällä. Viestitellessä selvisi, että kaftaani sijaitsi Tampereella, kotini naapurikaupunginosassa. Takkia sovitellessa selvisi sattumalta yhtymäkohtia meidän elämänpoluilta. Myyjältä löytyi myös tuttuja kollegoita Nokialta. Ihan kuin tämä kaftaani olisi odottanut juuri minua.

Kaftaanin oli valmistanut aikanaan mitan mukaan vaatturimestari **Virkkunen** eli käsissäni on hienoa käsityötä ja erittäin laadukasta kangasta. Hervannan kupeessa sijaitsevassa Ateljee Solemniksessa ammattilaiset hypistelivät myöhemmin takkia ja aikaa kestänyttä laatua ihasteltiin yhdessä. Minulle sopivaksi kaftaani saatiin siirtämällä napit kohdilleen. Ompelimon rekistä löytyivät myös housut ja paita lipereineen täydentämään asu.

Kaftaani saa uuden elämän kierrätettynä minun käytössäni. Edellinen kantaja on eläkkeellä, minulla eläkkeeseen on vielä lukuisia vuosia, silti kaftaani on sama. Tässä toteutuu monella hienosti papillinen jatkumo, viran yhteisyys ja myös yhteisöllisyys.

Eeva Koskimäki, pastori

Uusia työntekijöitä

Nuorisotyönohjaaja Eevi Liimatainen

Eevi on Nokian seurakunnan kasvatteja. Hän on asunut Nokialla lähes koko ikänsä ja ollut rippikoulun jälkeen aktiivisesti mukana seurakunnan nuorten toiminnassa, kunnes muutti opiskelemaan pääkaupunkiseudulle.

- Opiskelin Helsingin Diakonia ammattikorkeakoulussa sosionomiksi ja kirkon nuorisotyönohjaajaksi. Valmistuin joulukuussa 2023. Olin opiskeluaikani kausitöissä Nokian seurakunnalla, joten oli mukava palata Pirkanmaalle ja päästä työskentelemään kivaan, entuudestaan tuttuun työyhteisöön.

Nuorisotyönohjaajan työ on ollut hyvin monipuolista ja hauskaa. Eevi kertoo, ettei yksikään päivä tai viikko ole ollut samanlainen. Se on yksi niistä asioista, jotka tekevät hänen työstään mielenkiintoista ja vaihtelevaa.

Eevi kokee tulleensa lämpimästi vastaanotetuksi sekä työkavereiden että nuorten toimesta, ja tunne on molemminpuolinen.

- Tässä työssä tärkeintä ja parasta ovat nuoret, joiden kanssa pääsen tekemään töitä. Toimintaamme osallistuu ihan mahtavia tyyppejä ja minun on ollut ilo päästä tutustumaan heihin ja saada olla heidän elämässään mukana samalla tavalla, kuin täällä olleet työntekijät olivat omassa elämässä silloin, kun olin itse nuorena toiminnassa mukana.

Eevin pääsiäiseen ei liity vahvoja perinteitä, mutta se vietetään perheen ja sukulaisten kanssa pääsiäismunilla herkutellen.

Suntio-vahtimestari Henna-Riikka Airikkala

Henna-Riikka on kotoisin Pohjois-Pohjanmaalta. Naimisiin mentyään hän muutti pääkaupunkiseudulta Pirkanmaalle.

- Muuton jälkeen huomasi, että Nokialle haettiin suntio-vahtimestaria. Sukuani on täältä kotoisin ja Nokialta on paljon hyviä muistoja, joten tuntui luontevalta hakea paikkaa.

Henna-Riikan työ on monipuolista ja vaihtelevaa.

- Mieluisinta, ja myös mielestäni tärkeintä, ovat kohtaamiset erilaisissa elämäntilanteissa olevien ihmisten kanssa.

Henna-Riikalla ei ole ollut mitään erityisiä pääsiäisperinteitä, ja viime vuosina pääsiäisen vietto on välillä sujunut töiden merkeissä. Pääsiäisherkuista parhain on Mignon-muna.

- On ollut mukava tulla Nokian seurakuntaan töihin! On ollut sellainen ”ympyrä sulkeutuu” - tunne, sanoo Henna-Riikka ja toivottaa aurinkoista kevättä kaikille!

Kanttori Helga Anttikoski

Tampereella asuva Helga tuli kanttori **Minna Viinikaisen** vuorotteluvapaan sijaiseksi Nokian seurakuntaan maaliskuussa.

Helgan mukaan kanttorin työ on muusikkouden lisäksi hengellistä, asiakaspalvelullista ja pedagogista työtä.

- Tärkeintä minusta on saada koskettaa, lohduttaa ja elävöittää musiikin keinoin kaiken ikäisiä ihmisiä. On hienoa saada todistaa laulamisen hyvinvointia parantavia vaikutuksia. Mielekkäintä työssäni on musisoiminen, taiteen tekeminen ja työn sosiaalisuus.

Pääsiäisen Helga viettää kotona perhepiirissä ja osittain töissä. Hänen pääsiäisen viettoonsa kuuluvat läheiset ihmiset, hyvä ruoka, kauniit kattaukset, herkut, koristeet ja musiikin kuuntelu. Pääsiäisherkuista parhaimmalta maistuvat Kinder-munat.

Helga toivottaa kaikille Valo-lehden lukioille valoisaa ja iloista kevään aikaa!

Sivut 12–13

Ystävyysseurakunta Kihelkonna

Joskus Nokian kirkonmäellä kuulin lausahduksen ”Käynti Kihelkonnassa on kuin viikonlopun mittainen halaus”. Se kuulosti kummalliselta ja hauskalla tavalla vain hitusen liian pitkältä rutistukselta. Kaikkea ne ihmiset keksivätkin suustaan päästä. Ja mikä ihmeen Kihelkonna – ilmeisesti joku paikka maailmassa, jolle on keksitty varsin hauska nimi. Sen opin pian, että Kihelkonna, pieni pitäjä Saarenmaalla Virossa, on meidän ystävyysseurakuntamme.

Jokaisella suomalaisella seurakunnalla täytyy toki olla ystävyysseurakuntaa jossain. Senkin olen oppinut papin töissä vuosien mittaan. Muistamme rukouksissa ja keräämme joskus kolehtia isoveljen roolissa – niin kai se keskimäärin toimii. Syksyllä 2019 minulle tuli mahdollisuus lähteä seurakuntamatkalle Kihelkonnaan. Lähdin katsomaan sitä kuuluisaa viikonlopun kestävää halausta – epäilin sen olevan kuitenkin aika pidättäytyvää lajia.

Epäilin (taas) väärin. Halaus tosiaan oli pitkä ja lämmin. Eikä ihme, sillä sidettä Kihelkonnaan on Nokialla rakennettu jo 90-luvun alkupuolelta. Kihelkunnan seurakunta koki kovia Neuvostoliiton aikana. Seurakunta kyllä toimi koko neuvostoajan ja kirkkorakennuskin kirkkona, eikä hevostallina tai elokuvateatterina niin kuin monen kirkon valitettava kohtalo oli. Valtiojohto yritti tehdä seurakunnan toiminnasta lähes mahdotonta. Kirkko ja muut rakennukset rapautuivat varsin huonoon kuntoon, kun tarkalla valvonnalla, moninkertaisella sähköhinnalla, pelolla ja monella muulla kiusalla seurakuntaa yritettiin ajaa alas. Taisi siinä rapautua välillä uskokin, mutta niin vain selvisivät. Ystävyys alkoi Nokian ja Kihelkunnan välillä Viron itsenäistymisen jälkeen, kun seurakuntaa alettiin uudestaan rakentaa. Tänä päivänä Kihelkunnan alueen väestä kirkkoon taitaa kuulua prosenteissa lähes eniten koko Viron alueella. Saarenmaalaiset ystävämme ovat paiskineet töitä hartiavoimin.

Kolmeen vuosikymmeneen on mahtunut paljon tekijöitä, kohtaamista, rukousta, yhdessä pöydän ääressä jakamista, talkoita, musiikkia, lastenleirejä, saunanlauteilla istumista yhteyttä ja ties vaikka mitä. Kihelkunnan pastoraatissa on paljon tuttuja kasvoja valokuviin talletetuissa muistoissa. Kirkkoherra **Rene Reinsoolla** on monta ystävää Suomessa, jonka kanssa edelleen pitää yhteyttä, vaikka työntekijät Nokian seurakunnassa vaihtuvat. Ystävyys on pysynyt ihmisten ja organisaatioiden välillä. Siihen halaukseen oli helppo minunkin vain astua sisään, kun mahdollisuus tuli.

Viime keväänä Nokian seurakunnan kirkkoherra **Ville Järvinen** asetettiin virkaan. Rene ja Kihelkunnan kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja **Paavo Kuuseok** matkasivat Nokialle siunaamaan Villeä tehtävänsä. Katsoin ihmeissäni, kuinka valtavan paljon Rene tapasi ystäviään kirkonmäellä. Mielessäni mietin ilkkurisesti, että Nokian seurakunnan pysyvin osa on Rene ja Kihelkonna. Nokian ja Kihelkunnan yhteys on melkoinen lahja. Eikä vain lahja. Se on vaatinut sinnikkäitä ihmisiä, jotka ovat ottaneet ystävyysseurakunnan sydämensä asiaksi.

Erityinen henkilö ystävyysseurakunnan rakentamisessa Nokian päässä on käsitykseni mukaan ollut **Lauri Hirvonen**, joka toimi paimenena Nokialla jo jonkin aikaa sitten. Laurin johdolla on Kihelkonnaan tehty monen monta vierailua. Alkuun vierailut olivat aika talkoo- ja avustusvoittoisia. Nokialaisten kädenjälki näkyy pastoraatin monella nurkalla, kun neuvostoajan rapauttamia rakennuksia piti korjata käyttökuntoon. Valokuvissa on tuttuja kasvoja, kun vaikka Tuuliharjun miehet ovat työnsä

äärellä ikuistettu kuvaksi. Häpeäkseni myönnän, että en tiedä pientä raapaisuakaan kaikista niistä, jotka ovat olleet tekemässä tai mitä kaikkea on tehty.

Eikä työ ole vielääkään valmista, vaikka talkooporukoita ei ole hetkeen työkalupakkeineen Saarenmaalle suunnannut. Keskiaikaisen kivikirkon entistämässä on Kihelkonnalaisilla vielä valtava urakka edessä, vaikka paljon on jo tehtykin. Tosin lienee niin, että kaikkea ei vain pysty talkoilla tekemään hyvästä tahdosta huolimatta, varsinkin, kun on kyse keskiaikaisen kivikirkon restauroinnista. Mutta joitakin resursseja voimme tarjota. Renellä on aivan ällistyttävä taito saada asioita järjestymään. Suu auki olen ihmetellyt, kun hän on kertonut urkujen restauroinnista tai kirkon kattoremonteista. Sinnikkäällä työllä vähätkin resurssit saavat aikaan lähes ihmeitä. Ja mikä muu sinnikkään työn taustalla onkaan kuin suuri sydän ja luottamus tulevaan. Siinä meillä on paljon opittavaa ystävillemme Virossa. Minulle matkat Kihelkonnaan ovat olleet opintomatkoja.

Ystävyys on huolehtimista. Olen aivan varma siitä, että Kihelkonnassa meitä muistetaan rukouksessa, ja me heitä. Aktiivisimpia Kihelkunnan muistajia Nokialla ovat ”Kihelkunnan lasten kummit”. **Mari Peltoniemen** johdolla he kokoontuvat säännöllisesti yhteen keräämään varoja lasten leirien järjestämiseksi Renen nuorimmille seurakuntalaisille ja kantavat ystäviämme rukouksissaan. Se, jos mikä on eteenpäin katsomista ja seurakunnan rakentamista. Kummit pitävät yhteyttä ystäviin ahkerasti ja lähtevät kesällä taas vierailulle tuttuja tapaamaan ja terveisiä viemään.

Paljon on tehty, mutta paljon on vielä tekemistä. Ystävyysseurakuntatyö on arvokasta yhteyttä. Se on uuden oppimista, auttamista ja muistamista puolin ja toisin. Itse haaveilen siitä, että joskus tulevina vuosia saisin pitää rippikoululeirin Kihelkonnassa. Koen varsin innostavana kihelkonnalaisten tavan hoitaa asioita yhdessä. Koko kylä toimii yhteisten asioiden eteen. Sen näyttäminen nuorille nokialaisille kutkuttaa mielessä.

Kihelkonna tarkoittaa kihlakuntaa. Suomen kielessä se on hiljalleen pois hiipuva sana, joka ei juuri enää vastaan tule kuin vanhoissa asiakirjoissa. Rene selitti kihlauksen olleen sopimuksen siitä, että pitää toisesta huolta ja Kihelkunnan viitanneen siihen, että alueen ihmiset ovat pitäneet toisistaan huolta. Huolenpitoa me tarvitsemmekin puolin ja toisin – ainakin minulle kristittyä eläminen tarkoittaa juuri sitä. Lähimmäisen huolehtimisessa toteutuu Jumalan tahto. Lähellä ja kaukana.

Kirjoittanut on ystävyysseurakuntatyöstä vastaava pastori Lassi Harju

[Sivu 14](#)

[Kirkon juhlat naapurissa](#)

17.–19.5.2024 järjestetään Tampereella uusi kaupunkifestivaali Kirkon juhlat 2024. Festivaali kokoaa Tampereen Keskustorille tuhansien laulajien suurkuoron ja tarjoaa ajankohtaiskeskustelua, kulttuuria sekä ajatusten, uskon ja elämäntapojen vuoropuhelua. Valtaosaan tapahtumista on vapaa pääsy, osa on maksullisia.

Kirkon juhlien ohjelman kantavana ajatuksena on vahvistaa toivoa tulevaisuuteen. Teemana onkin ”Toivon voimalla”, joka resonoi mitä parhaiten Nokian seurakunnan strategian tunnuslauseen kanssa: ”Luomme yhdessä toivoa”.

”Kristinuskoon liittyy erottamattomasti käsitys siitä, että Jumala rakastaa meitä ja on kiinnostunut meistä ja meidän hyvinvoinnistamme. Hän kutsuu meitä jokaista luomaan toivoa ympärillemme”, sanoo kirkkoherra **Ville Järvinen**.

Kirkon juhlilla **Outi Lehtipuu** pohtii vieraidensa kanssa, millainen toivo kantaa suomalaisia nyt ja tulevaisuudessa. Mitä toivosta sanotaan Raamatussa? Miten toivo voi kantaa meitä raskaiden aikojen yli? Aiheesta keskustelemassa kansanedustaja **Lauri Lyly**, futuristi **Perttu Pölönen** ja kunta- ja alueministeri **Anna-Kaisa Ikonen**.

Kirkon juhlien esiintymislavoille nousevat myös **Katja Ståhl**, **Kalervo Kummola**, **Rosa Meriläinen**, **Olli Keskinen**, **Maaret Kallio**, **Arto O. Salonen** ja **Kari Kanala** sekä piispat **Tapio Luoma**, **Kaisamari Hintikka**, **Jari Jolkkonen**, **Teemu Laajasalo**, **Mari Leppänen** ja **Matti Repo**.

Juhlien musiikillinen sisältö on monipuolinen. Tapahtumassa esiintyvät suurkuoron lisäksi ruotsalainen gospeltähti **Samuel Ljungbladh** sekä kotimaiset Gospel Helsinki, Tampere Filharmonia, **Jukka Leppilampi**, **Tommi Kalenius**, Suomen kanttorikuoro, **Anne-Mari Kivimäki Ensemble**, **Suvi Teräsniska**, **Yona** ja **Knipi**.

Tampereen legendaarinen Sorin sirkus valloittaa Keskustorin lavan yhdessä Tampereen tuomiokirkon urkuri **Esa Toivolan** kanssa.

Nokian seurakunta osallistuu Kirkonjuhliin muun muassa olemalla mukana toteuttamassa kaupunkifestivaaliin ja toivo-teemaan keskittyvää Tampereen seurakuntien Silta-lehteä. Silta jaetaan Nokialla 8.5. kaikkiin talouksiin, joissa ei ole mainoskieltoa.

”Näen Kirkon juhlat tapahtumana, joka voi virkistää meitä elämään yhä täydemmin todeksi Jumalan rakkautta”, sanoo Ville Järvinen kutsuen mukaan osallistumaan.

Kirkon juhlat 2024 järjestää kirkkohallitus, Kirkkopalvelut, Suomen Lähetysseura, Suomen Kanttori-Urkuriliitto, Suomen Kirkkomusiikkiliitto ja Tampereen seurakunnat. Tarkemmat tiedot tapahtumasta Silta-lehdessä ja verkkosivustolla: kirkonjuhlrat.fi

[Sivu 15](#)

[Hartausmietiskely](#)

Sumussa

Raamatun sana Psalmi 143: 8

”Sinuun minä turvaan – osoita laupeutesi jo aamuvarhaisesta! Sinun puoleesi minä käännyn - opeta minulle tie, jota kulkea!”

Mietiskely

On kaunista sumua – vaikka aamulla juuri ennen kuin aurinko tulee esiin. Ja sitten on pelottavaa sumua.

Olen joutunut kajakilla järvellä sumuun, jossa ympärillä ei näy kuin joka puolella tasaista harmaata – minne pitäisi mennä. Tuntureilla sumu voi olla täysin läpätunkematonta – koetat seurata kompassista suuntaa ja saada epämääräisiä näköhavaintoja täsmäämään kartan kanssa: rinne viettää tuonne päin, tuolla hämöttää jotain tummempaa... Kuljenko oikeaan suuntaan, onko edessä rotko tai ylipääsemätön jyrkäne..?

Tämän päivän uutiset vievät sumuun, joka on tuota pelottavaa sumua. Minne pitäisi kulkea, kun en näe minkäänlaista kunnollista tai edes siedettävää tietä eteenpäin. Minne kulkea, kun jokainen vaihtoehto tuntuu olevan huono vaihtoehto. Minne mennä, kun tietä hyviin ratkaisuihin ei tunnu olevan Ukrainassa tai Gazassa tai työmarkkinoilla tai Sote-kuvioissa, saati oman elämän haasteissa. Paikalleen ei voi jäädä, eteenpäin ei näy tietä.

Pääsiäisenä meille kerrotaan: "Kristus on ylösnoussut, kuolema on voitettu." Ja silloin ahdistavimmankin sumun keskellä me uskallamme toivoa: Jos edes kuoleman valta ei ole lopullista, eikö silloin kaikkein mahdottomimmassakin paikassa ole olemassa tie!

Ja niin pyydämme Jumalalta psalmimme kirjoittajan kanssa: Opetä minulle tie, jota kulkea! Opetä sinä, Jumala, itse en osaa tietä nähdä!

Rukous

Herra, minä en tunne tietä. Sinä tunnet.

Opetä minulle tie, jota kulkea, sinä, joka itse olet Tie, Totuus ja Elämä.

Aamen

Teksti: Timo Uotila

[Sivu 16](#)

[Messut Nokialla](#)

Messuilla la 18.5. klo 10–17 ja su 19.5. klo 10–16 Kattokeskus Areenalla esittäytyy laaja kirjo nokialaisia toimijoita. Mukana tietenkin myös Nokian seurakunta messuosastolla D9.

Seurakunnan osaston nimi on *Toivon tekijät*. Osastolla voi osallistua arvontaan, jossa saa itselleen Toivon tekijä -hahmokortin, kirjanmerkin, jossa kerrotaan esimerkkejä toivon tekemisestä. Jokaisesta osallistujasta seurakunta antaa 1 € diakonian kautta Särkänniemen rannekkeisiin nokialaisille lapsille ja nuorille.

Messut Nokialla on lämminhenkinen koko perheen tapahtuma, jonne tullaan viettämään aikaa ja tapaamaan tuttuja. Yleisöön kutsutaan kaikenikäisiä ihmisiä vauvasta vaariin. Ohjelmassa esiintyjä, puhujavieraita ja show-esityksiä.